Σ. Α. ΝΠΕΛΟΥΣΟΒ

ΠΟΣ ΕΠΘΡΥΜΕ ΝΑ ΠΕΡΟΜΕ ΕΦΤΕΝΑ ΚΟΡΜΑΣ ΓΙΑ ΤΙΝ ΣΙΛΟΣΟΒΑΝΙΑΝ

Μετάφραςι Α. ΚΟΚΙΝΥ

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

Σ. Λ. ΝΠΕΛΟΥΣΟΦ

ΠΟΣ ΕΠΟΡΥΜΕ ΝΑ ΠΕΡΟΜΕ ΕΦΤΕΝΑ ΚΟΡΜΑΣ ΓΙΑ ΤΙΝ ΣΙΛΟΣΟΒΑΝΙΑΝ

Μετάφραςι Λ. ΚΟΚΙΝΥ

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ"
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

С. А. БЕЛОУСОВ

Как получить дешевые корма для силосования

Перевод А. КОКИНОС

Издание греч. из-ва „Коммунистис“

Ростов-Дон 1931

Уполн. Крайлита № 870 Ст. ф. 125x175 Тир. 3000

Ростов-Дон, тип. греч. из-ва „Коммунистис“ Зак. 163

ΙΣΑΓΟΓΙ

Το αγροτικον νικοκιρίον τυ κράι-εμυν ιποφερ όχι μονάχον επιδι διεκςάγετε με άςκεμον τεχνικιν. Μεγάλον εκςυκλυκ εν κε ι μονοτονίαθε. Ο Βοριο-καφκαςιανον ο χλεπορόπον κεπορι να φαντάςκετε το αγροτικον νικοκιρίον-ατ χορις παραγογιν τι ςιταρι-ντο χριάςκετια-τον.

Οςον δίςκολα ςινθίκας κι αν ετίχενεν για τατο τιν παραγογιν, ςο έναν ίτε ςο άλο ραιον, ο χλεπορόπον πρότ' απόλα εφρόντιζεν να τρανιν τιν γεοργίαν (πολεβοτςτβο).

Ενορίτερα, οπόταν το αγροτικον νικοκιρίον ανεπτίγυτον αφθόρμιτα (στιχίινο) κε ι έλιπςι ςο νικοκιρίον ςιταρι επίνεν τα εφτοχα κε τα αδίνατα μεςέα νικοκιρία να εκςαρτίυνταν αςον κυλάκον, ίχεν καθένας τον λόγον-ατ να περ τι κεντίατ το ςιτάρνατ.

Ατόρα πυ το κράτος επίκεν πλανίροβατ το αγροτικον νικοκιρίον, πυ εκμιδενίστεν ςα ραιόνια τι ςιμπαγις κολεχτιβιζάτςιας ο κυλάκον, ςαν τάκςι, κεν ανάνκι για τον πλιθιζμον πολον ραιονίον να ετιμάζνε τι κεντίατυν το ςιτάρνατυν. Ατόρα τα κολεχτίβια κε ι μονονικοκιρ πρεπ να χτίζνε το νικοκιρίον-ατυν απαν ςα ζατάνιας τυ κράτυς κε ανάλογα με τα εντόπια εδαφικα (ποτςβενιε), κλιματικα κε ικονομικα ςινθίκας.

Αίκον ποτχοτ ςο κανόνιζμαν τι παραγογις τυ αγροτικυ νικοκιρίυ ςα περιςότερα μέρι τι χραι πρεπ να διναμον τιν προςοχιν ςιν χτινοτροφίαν.

Ι ζίτιςι ςα προτύκτια τι χτινοτροφίας όλον κε τραγιν. Για τατο βεβεόν-μας ι σίνκριςι τι τιμις τον ςιτιρον κε τι κρεατι ςιν πανκόζμιαν αγοραν.

Σα εκατον χρόνια απες τα τιμας ςα ςιτιρα αρκετα εκςέπεςαν: ςο κοκιν ι τιμι εκςέπεςεν $2^1/_2$ φορας κε ςο γιλοπ (οβες) $1^1/_2$ φοραν.

Σατο το διάςτιμαν ι τιμι ςο κρέας τι προατι εμεγάλοςεν 3 φορας κε ςι χτινι $2^1/_2$ φορας.

Αφτο δικ., πος ςα προτύκτια τι χτινοτροφίας ολοέναν περιςεβ ι ζίτιςι.

Ι βιομιχανοπίιςι τι χόρας κε ι κολεχτιβιζάτςια τι αγροτικυ νικοκιρίυ, ντο εκςαςφαλίζνε καλίτερα ιλικα (ματεριαλνιε) ςινθίκας για τυς εργαζόμενυς, χορις ςςυφεν ςιμαντικα θα περιςέβνε ςε μας τι ζίτιςιν ςα προτύκτια τι χτινοτροφίας, κε το αγροτικον νικοκιρίον πρεπ να προετιμάςςκετε για να ικανοπια ατο τι ζίτιςιν.

Για τατο το αγροτικον νικοκιρίον έχι εμπροστά-θε τεράστιον εργαςίαν, κε προπάντον επιδι ακόμαν τ'εμέτερον ι χτινοτροφία ςα περαζμένα χρόνια κικανοπίανεν το εςοτερικον ζίτιςιν τι πλιθιζμυ πυ έτον κςεπεζμένον.

Εν γνοστον πος ςχετικα με τιν ποςότιταν τι κρεατι κε γαλατι πυ γίνετε κατανάλοςιν (εκςοδέφκετε ςο φαιν) ι χόρα-μυν πάντα εβρίυτον απόλον οπις. Τον κερον, πυ ςιν Βόριον Αμερικιν ςε 1 κάτικον εκςοδέφκυτον 76 κιλα κρέας τον χρόνον, ςιν Γερμανίαν 53 κιλα, εμις ικανοπιύμες το όλον με 12 κιλα κρεατι ςον άνθροπον τον χρόνον.

Το πιοτικον κε ποςοτικον ι ανάπτικςι τι χτινοτροφίας ς'εμας εν δινατον μονάχον ατότες οπόταν θα εποούμε ςε μικρον διάςτιμαν κε ορθα να λίνομε το βαςικον ζίτιμαν, το ζίτιμαν τι αναφαγας τον ζόον.

Πρεπ να πέρομε ιπόπςιν πος με άςκεμον κε ςινάμα ακριβον αναφαγαν (κορμαν), όντας εν κε λιφτον κανέναν μέτρον-εμυν για το καλιτέρεμαν τι χτινοτροφίας μεγάλον επιτιχίαν κι θα εποπι να έχι.

Σκοπος αφτις τις προςςύρας εν να δικ πος ι ανάπτιξι τι χτινοτροφίας εκςαρτάτε αςιν λίςιν τυ ζιτίματος τιαναφαγας [1]) κε να δι πραχτικα ςιμβυλαςπος να ετιμάζνε αναφαγαν για τα ζόα ςα κολχόζια, χορις να ολιγοςτέβνε το έδαφος τι ςπορας ςα ςιτιρα κε τεχνικα κυλτύρας κε πος επορυν να πέρνε μεγάλον ποςότιταν θρεφτικις κε εφτινις αναφαγας απο μικρον μέρος.

---

1) Αναφαγα ςόλεν τιν μπροςςύραν ιποθέτομε τιν αναφαγαν το ζόον. (Π.Μ)

Ι ΣΙΜΑΣΙΑ ΤΙ ΧΤΙΝΟΤΡΟΦΙΑΣ ΣΟ ΑΓΡΟΤΙ ΚΟΝ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟΝ.

Αν κι λογαριάζομε εναν μικρον αριθμον ραιονίον τι κράι-εμυν ςάλα παντυ το μεγαλίτερον τιν προςοχιν δίγνε ςιν γεοργίαν.

Ι χτινοτροφία εν μόνον βοιθιτικον κλάδος κε το περιςότερον εκςιπιρετα το βαςικον μέρος τυ αγροτικυ νικοκιρίυ-τιν γεοργίαν.

Αφυ αετς τερυν τιν χτινοτροφίαν αντίςτιχα πα φέρκυνταν με τατο ι χλεποροπ (ριαντςιπιαρ).

Τα ζόα το περιςότερον φιλάτνατα ακάθαρτα, ςε ανιχτον μέρος, κε θρέβνατα με αναφαγαν πολα ολίγον θρεφτικον. Τι περιςότερυς χλεπορόπυς έρχετιατς, ταίκον το τέρεμάν τον ζόον πολα εφτενον, κε θα ιπι κε πολα επίκερδον.

Το λανθαζμένον το φέρςιμον ςιν χτινοτροφίαν ι χλεποροπ ι μονονικοχιρ εμετάδοςαν-ατο κε ςο κολχοζ. Ακόμαν κε τα μικρα έκςοδα ςο καλιτέρεμαν τι μαντρίον για τα ζόα, το ασίμαντον τον κόπον για τεριάτεμαν κόρμας για τατα, ι περιςι ι κολχόζνικι εκςακολυθυν να λογαριάζνατα περιτα κε επιζίμια (ντο φερνε ζεμίαν) ςο νικοκιρίον.

Κε όμος ι χτινοτροφία δι ςιμαντικον έςοδον ςο αγροτικον νικοκιρίον.

Σο 1928 όλα τα έςοδα τυ αγροτικυ νικοκιρίυ ελογαριάςκυςαν $11^1/_2$ διςεκατομίρια ρύβλια. Απ' αφτο το ποςον ςα ςιτιρα κε τα φιτα τεχνικις κυλτύρας ερύζναν 4 διςεκατομίρια 300 εκατομίρια ρύβλια, κε ι χτινοτροφία εδόκεν 3 διςεκατομίρια 300 εκατομ. ρυβλια, διλαδι το όλον 1 διςεκατομίριον ολιγότερον.

Κιάλο φανερον γίνετε ι ςιμαςία τι χτινοτροφίας, αν ςινκρίνομε ιδιέτερα κλάδυς απαν ςε κίνο το χριματικον έςοδον, το οπίον περ απατα το αγροτικον νικοκιρίον (διλ. εκίνο ντο λέγομε εμπορεβματικότιταν „τοβάρνοςτ").

Φένετε πος ατυκα *ι χτινοτροφία καθόλυ κι απομεν οπις αςιν γεοργίαν.*

Κε ςα χρόνια τι ςιτοδίας (νευροζζάινιε), κε αίκα εμις κατα διςτιχίαν ακόμαν έχομε, ολα τα χριματικα έκςοδα τι νικοκιρίυ καθολοκλιρίαν ρύζνε απαν ςιν χτινοτροφίαν.

Κε αετς πα ι χτινοτροφία, αν κε ι χλεπορόπι δίγνε ςατο ολίγον προςοχιν, κςαν εκςαςφαλιζ το αγροτικον νικοκιρίον απο ςοβαρα κλονιζμυς, κε ςιχνα γλιτον το νικοκιρίον αςο τελιοτικον τιν καταςτροφιν.

Αφτο αποδικ πος, ι χτινοτροφία έχι το δικέομαν να απετι αςι κολχόζνικυς κε τι μονονικοχιρτς χλεπορόπυς το πρεπύμενον φέρςιμον κε ότι ι ςοβετικι κιβέρνιςι ορθα κε ςιν όραν αθε βαλ το ζίτιμαν για το καλιτέρεμαν κε τιν ανάπτικςιν τι χτινοτροφίας.

Ινε κε άλα ετίας για τα οπία ςιν χτινοτροφίαν πρεπ να δόχκατε περιςότερον προςοχι παρα οςον εδόχκυτον ίςαμε οςίμερον.

Φένετε, πος ανάμεσα ςο περίςεμαν τι εςοδίας τον γεοργικον κυλτύρον κε τιν κατάςταςιν τι χτινοτροφίας, ιπάρχι ςτενι ςχέςι.

ΟΣΟΝ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΕΝ ΑΝΑΠΤΙΓΜΕΝΟΝ Ι ΧΤΙΝΟΤΡΟΦΙΑ, ΑΤΟΣΟΝ ΠΕΡΙΣΟΤΕΡΟΝ ΕΝ Ι ΕΣΟΔΙΑ

Ατο αποδίχκετε με δεδομένα αςὔλια τα χόρας. Ενας ας εμέτερον τυς επιςτίμονας χτινοτρόφυς, ο προφέςορας Λιςκυν, πυ εμελέτανεν κατα πόςον εκςαρτόντε ι χτινοτροφία κε γεοργία τὲναν αςάλο, φερ πίνακαν απόπυ εφτάμε αίκον ςιμπεραζμαν: για να ανιπςύτε το έςοδον αςιν γεοργίαν εν ανάνκι με κάθε τρόπον να αναπτίχκετε ι χτινοτροφία.

Με τα δεδομένα τατυνυ τι προφέςορ, ι εςοδία αλαζ αετς ςχετικα με τιν ποςότιταν τον ζόον:

Χόρες	Ποςότιτα μεγάλον κερατοφόρον ζόον ςε 100 εχτάρια	Μέςι εςοδία ςιτιρον αςο 1900-1910 ςε τςέντνερα ςο εχτάριον			
		Σιταρ	Τςαβταρ	Κριθαρ	Γιλοπ
Δανία . . .	49 κιφ.	27,4	18	23,7	255,
Ανκλία . .	40 „	22,3	—	19	17,7
Γερμανία . .	39 „	19,5	16,4	19	18,3
Γαλία . . .	29 „	12,8	12,3	12,9	11,6
Αφςτ.-υνκαρία	28 „	12	11,4	12,8	10,8
Εβροπ. Ρυςία	7 „	10,2	7,5	7,2	7,5

Για να εκςιγύμε αίκον αναλογίαν ανάμεςα ςο περίςεμαν τι εςοδίας κε τι ποςότιτας τον ζόον κεν δίςκολον·

Εκι όπυ το χόμαν χριάςςκετε ένιαζμαν επορι να περ κόπρια κε τόςον περιςότερα όςον περιςότερα ζόα ίνε ςο νικοκιρίον. Εκι πυ ίνε πολα ζόα ολιγότερον κλονίςςκετε ι εςοδία.

Το νικοκιρίον κιχαν τα ςπόρα-θε, κιαπομεν χορις ελχτικον δίναμιν, όλια τα προετιμαςέας για τιν ςποραν εφτάγιατα καλα κε ςιν όραν-ατυν, ανεκςάρτιτα αςιν πιότιταν τι εςοδίας τυ περαζμένυ χρόνυ.

Οταν το νικοκιρίον εν εκςαςφαλιζμένον απο ελχτικιν δίναμιν όλια τα δυλίας γίνονταν ςιν όραν-ατυν. Κε ι ςιμαςία τι εργαςίας πυ γίνετε ςιν όραν κε, προπάντον ςιν γεοργίαν,εν πολα καλα γνοςτον ςεμέτερον τι χλεποροπς. Κε αετς πα το καλιτέρεμαν κε ι ανάπτικςι τι χτινοτροφίας εν απαρέτιτον, τυλάχιςτον, κε για τα ςιμφέροντα τι γεοργίας.

Αλα εμπροςτα ςι χλεπορόπυς, κε προπάντον εμπροςτα ςι κολχόζνικυς, τα προβλίματα τι αγροτικυ νικοκιρίυ πρεπ να ςτέκνε κιάλο φαρδέα.

Το αγροτικον νικοκιρὶον ςον Βὸριον Κὰφκαςον εν μέρος τι λαικις ικονομίας κε ι ανάπτικςι-αθε πρεπ να κανονίςςκὲτε απαν ςα ςιμφὲροντα αφτις τις ικονομίας. Μόνον ο κυλάκον επόρνεν να έχτιζεν το νικοκιρίον-ατ αετς, όςτε να επορι κε εκμεταλέφκετε τα ιδιέτερα διςκολίας ςο γενικον τιν ικονομίαν, κάποτε μάλιςτα εδιμιύργανεν ο ίδιον ατα τα διςκολίας για να περ κι άλο παραπαν κέρδι. Ο κυλάκον εν πυ έβγαλεν αίκον παριμίαν πος, „το καλον ι εςοδία εν χιρότερον αςιν ςιτοδίαν /νετοροτ/“.

Το διοργανομένον ορθα κολεχτιβικον νικοκιρίον πρεπ να πάι απαν ςα απετίςις ολις τι λαικις ικονομίας τυ Σινδέζμυ-εμυν.

Κε ι ικονομία τυ Σινδέζμυ παρυςιαζ γιγάντιον απέτιςιν ςα προιόντα (προτύκτια) τι χτινοτροφίας.

Αφτα μας χριάζυντε για το κανονικον τιν ικανοπίιςιν τι διατροφις για τον εφοδιαζμον τι βιομιχανίας-εμυν με πρότες ίλες (ςιριε), για τιν εκςαγογιν, ςο εκςοτερικον ος ανταλαγιν με τα ςίνθετα μιχανας, ενκατάςταςις γιὰ τα φάπρικας, τα ζαβότια, τα μεγάλα ςοβχόζια κε κολχόζια. Αν κε το αγροτικον νικοκιρίον επιτιχιμένα μιχανοπιίτε, άμαν κςαν το ζοντανον ι ελχτικι δίναμι ακόμαν πολα κερον θα έχι μεγάλον ςιμαςέαν για τιν γεοργίαν. Το παράδιγμαν τι Αμερικις, πυ έχι πάρα πολα τράχτορα, άμαν κιολιγοςτεπςεν το ζοντανον ελχτικον τιν δίναμιν, αποδικ τιν ανάνκιν να δίγομε τιν προςοχιν ντο πρεπ ςάτο το μέρος τι χτινοτροφίας.

ΤΟ ΠΙΟΤΙΚΟΝ ΚΕ ΠΟΣΟΤΙΚΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΝ ΤΙ ΧΤΙΝΟΤΡΟΦΙΑΣ ΕΚΣΑΡΤΑΤΕ ΑΣΟ ΕΦΤΕΝΟΝ ΘΡΕΦΤΙΚΟΝ ΑΝΑΦΑΓΑΝ ΤΙ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

Ντο κι λογαριάζομε τιν χτινοτροφίαν, ος προςοδοφόρον (ντοχότνοε) κλάδον τι αγροτικις ικονομίας, εφάνθεν προ πολυ. Ακόμαν πριν αςον ιμπεριαλιςτικον πόλεμον το μεγάλομαν τι χτινοτροφίας-εμυν εγίνυτον δίο φορας αργότερα αςο μεγάλομαν τι χτινοτροφίας ςο εκςοτερικον.

Το ιμπεριαλιςτικον κε το εμφίλιον (γραζζτανςκαγια) ο πόλεμος, τα ςιτοδίας τον τελεφτέον χρόνον, κιάλο

πολα αδινάτιςαν τιν χτινοτροφίαν κε οςίμερον εμις έχομε απαν αφκα τα δίο τρίτα ντο ίχαμε ςα 1913 τι χρονίας. Σε ιδιέτερα ίδι χτινοτροφίας αφτο το ολιγό ςτεμαν εν κιάλο πολα· παράδιγμαν τἄλογα, ολιγόςτεπςαν εκςιμιςίας κε τα μυχτερα πα ςχεδον εκςιμιςίας.

Απ'αδακα φένετε ντο μεγάλον πρόβλιμαν βάλκετε εμπροςτά ςο αγροτικον νικοκιρίον για τιν χτινοτροφίαν. Πρεπ όχι μονάχον να φέρκετε ι χτινοτροφία ςο προπολεμικον το επίπεδον αλα κε όςον το δινατον ογλίγορα να διαβένιατο.

Οςον πολίπλοκον (ςλόζζνι) κι αν εν ατο το ζίτιμαν, ότι διςκολίας κι αν θα τιχένε ςο λίςιμον-αθε, πραχτικα επορι να εφορμόςςκετε, πρέπι μονάχον να εβρίκομε ορθον κατέφθιςιν για το λιςίμον-αθε.

Ο τρόπος τυ λιςίματος αφτυ τυ προβλίματος θα εβρίετε, εαν ι κολγόζνικι κε ι χλεποροπ-μονονικοκιρ, εφτοχι κε μεςέι θα εγρικύνε τα κιριότερα ετίας γιά τα οπία το μεγάλομαν τι χτινοτροφίας επέμνεν οπις αςιν ζίτιςιν τον προιόντον-αθε.

ΤΟ ΚΙΡΙΟΤΕΡΟΝ ΕΜΠΟΔΙΟΝ ΣΙΝ ΑΝΑΠΤΙΚΣΙΝ ΤΙ ΧΤΙΝΟΤΡΟΦΙΑΣ ΕΝ ΤΟ ΛΑΝΘΑΖΜΕΝΑ ΔΙΟΡΓΑΝΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΣΙΜΟΝ ΑΝΑΦΑΓΑΣ

Απο πολεόθεν επέμνεν ςο αγροτικον νικοκιρίον κανόναςτεριάτεμαν αναφαγας μόνον για τἄλογα.

Τα μεγάλα κερατοφόρα ζόα, τα πρόατα επεςλεέφκυςαν με «δορεαν αναφαγαν.»

Για τατο εποφελίυςαν τα βοςκοτόπια, τα λιβάδια, τα απομινάρια τι γεοργίας (ταςςίρια, χορταρ, τα καλέμια τι καλαμποκι).

Οταν ςο κράι-νεμυν έςαν πόλικα τα ελέφθερα τα χόματα, όταν τα ςπαρμένα χόματα επίαναν έναν μέρος μοναχον αςα κατάλιλα για ςποραν χόματα κε ζίτιςι ςα προιόντα τι χτινοτροφίας έτον πολα φορας ολιγότερον, παρα όςον εν ατόρα, τέτιον διεκςαγογι τι χτινοτροφίας εδικεολογίυτον κε μάλιςτα εδίνεν κε κέρδι.

Αμαν ςα τελεφτέα πενίντα χρόνια ι γεοργία ς'εμας εκςαπλόθεν ατόςον, πυ ςε πολα όκρυγια εκςέλιπαν τα βοςκοτόπια κε τα λιβάδια κε ολιγόςτεπςαν τα ακαλιέργιτα χόματα. Επρεπεν ςχετικα με αφτο, να αλάυνταν κε ι τρόπι τι εκςαςφάλιςις τι χτινοτροφίας με αναφαγαν.

Διςτιχος όμος, ατο ίςαμε οςίμερον κεγένтоν. Τα ζόα όπος κε πριν, το καλοκερ πεςλεέφκυνταν ςα ακαλιέργιτα χόματα κε τον χιμόναν θρέφκυνταν με αςςιρ κε χορταρ.

Βέβεα με ταίκον πεςλέεμαν για το μεγάλομαν τι παραγογικότιτας τον ζόον ύτε λόγος επορι να γίνετε. Κεπορύμε ςάικα κεκα να περμένομε μεγάλον άλμεγμαν, ογλίγορον ορίμαζμαν (ςκοροςπέλοςτ), μεγάλον βάρος.

Το χαμελον τιν παραγογικότιταν τον ζόον δοκιμάζνε να εκςιγίζν-ατο αςο άςκεμον φιςικον πιότιταν τον εντόπιον ζόον. Πολα απόπιρας εγένταν να αντικαταςτυν τα εντόπια ζόα με ζόα καλις ράτςας (πορότας).

Ακόμαν πριν τις επανάςταςις τα ζεμέλνιε όπςςεςτβα εκςόδεβαν τεράςτια ποςα ςιν αγοραν κςένον παραγογέον. (προιζβοτίτελ).

Εδοκίμαςαν έναν ςορον ράτςας—κε τυ ςιμενταλ κε τυ ςςβιτς κε ολανδικον κε πολα άλα.

Αμαν παντυ κε πάντα τα απόπιρας, με ταίκον τρόπον να καλιτερέβνε τιν χτινοτροφίαν, κεπετίχεναν. Τέμέτερα τα ζόα, ςινιθιζμένα ςο παντοτινον μιςοφάεμαν,

κε τρανεμένα ςάνιχτον το μέρος ολίγον πολα αρκέςκυςαν ςο άςςκεμον τιν αναφαγαν κε τάςςκεμον το τέρεμαν, άμαν τα ζόα ράτςας ςαίκα ςινθίκας όχι μονάχον εχάναν το απςιλον τιν παραγογικότιταν-ατυν αλα κε ςιχνα επςοφέναν. Ατο ολιγόςτεβεν το ενδιαφέρον (ιντερες) τι χλεπορόπον να καλιτερέβνε τα ζόα-τυν με διάφορα μέτρα.

Κε αετς πα το μι ορθον ι διοργάνοςι ςο πάρςιμον αναφαγας κε εκςαςφάλιςις με αναφαγαν τι χτινοτροφίας-εμυν εν το κιριότερον ι ετία τι κακις κατάςταςις τι χτινοτροφίας.

Σα κοματυριαζμένα ατομικα νικοκιρία τα περιςότερα μέτρα για το ορθον το πάρςιμον αναφαγας δίςκολον έτον να περάνε ςιν ζοιν. Ο κυλάκον εν ενάντια ςιν καταςτροφιν κε μάλιςτα, ενάντια ςο ολιγόςτεμαν τι τόλοκας, κε ο φτοχον κίχεν δινατότιταν να νυνιζ για το ςπάρςιμον χόρτον για αναφαγαν, επιδι μόλις επροφτάνεν να επεβγαλ αςον κυλάκον με τιν δυλίαν-ατ τιν ςποραν τι ςιταρι κε τον αλον κυλτύρον διατροφις πυ κ'εδέχκυςαν αναβολιν.

Ιςτερα αςιν κινονικοπίιςιν τον φτοχομεςέον νικοκιρίον ι απςτανόφκα όλος διόλυ αλαζ.

Σο κολχοζ ίνε παρόντα όλια τα ςινθίκας για εποφελι λίςιν τυ ζιτίματος τι αναφαγας.

Οντες λίνομε το ζίτιμαν τι αναφαγας αμαν διμιυργύμε δινατότιταν για να διεκςάγομε ιδον ιδον μέτρα, πυ εκςαςφαλίζνε το ποςοτικον κε πιοτικον μεγάλομαν τι χτινοτροφίας.

Το ότι το ζίτιμαν τι αναφαγας εν αποφαςιςτικον για τιν ανάπτικςιν τι χτινοτροφίας, για τατο λένε τα

δεδομένα όπος τυ αγροτικυ νικοκιρίυ ςο εκςοτερικον τα ίδια κε τεμέτερον.

Εμπορύμε να πέρομε ςάτο κεκα τιν Αμερικιν. Σόλτς εν γνοςτον ότι ι αμερικανι εγρικυν να πέρνε αςο νικοκιρίον-ατυν το μεγαλίτερον κέρδος. Φένετε ότι, ςο νικοκιρίον-ατυν, δίγνε τεράςτιον προςοχιν ςο τεριάτεμαν αναφαγας για τα ζόα.

Aςο *γενικον τιν ακςίαν τι εςοδίας διάφορον κυλτύρον*, ςο *μερίδιον τον φιτιον αναφαγας* έρτε *περιςότερον* αςο *ιμπςον. Παραπαν απο δίο τρίτα* όλις τι *ςπαρμένις έχταςις* εβρίετε *ςπαρμένον απο φιτα αναφαγας.*

Ολος διόλυ διαφορετικον καρτίνα εν ςο κράι-νεμυν. Το γενικον ι έχταςι ςε χορτοιδι κυλτύρας ςε μας μόλις εφταν τα 30 εκατοςτα, κι απατα πα περιςότερον ας ιμπςα πυλύμε ςε ίδος καρπυ. Κε τέτια φιτα αναφαγας όπος τα ςπαρμένα χορτάρια κε τα ριζόκαρπα ςέμας μόνον ςο τέλος τι πιατιλέτκας θα εφτάνε το όλον όλον το έναν δέκατον έβδομον αςόλεν το ςπαρμένον τιν έχταςιν (6°/₀), κε θα τρανίνε παραβαλόμενα με το ςιμερνον 6-8 φορας.

Σο τεριάτεμαν αναφαγας, εμις επέμναμε οπις όχι μόνον αςιν Αμερικιν, Γερμανίαν, Δανίαν. Εμας εμπροδέβανε-μας αίκα ραιόνια τυ Σινδέζμυ-εμυν, όπος το Κεντρικο Βιομιχανικον, Κεντρικον Ραιον τυ Μαβροχόματος (Τςεντράλνο-Προμίςςλενιι, Τςεντράλνο-Τςςερνοζέμνιι), τα οπία με τιν ιδέαν-εμυν έχνε νικοκιρία κι άλο ολιγότερον κυλτύρνι, παρα τέμέτερον το κράι. Κε ςάτα τα ραιόνια το τεριάτεμαν αναφαγας εν βαλμένον πολα

καλίτερα, παρα ςέμας, κε θα ιπι κε ι χτινοτροφία εν κιάλο προςοδοφόρον (ντοχότνιι) ας εμέτερον.

Ατόρα πυ καταπιάςκυμες να λίνομε το πρόβλιμαν γλίγορυ ποςοτικυ κε πιοτικυ καλιτερέματος τι χτινοτροφίας, εν ανάνκι ν'αρχίζομε να εκςαπλόνομε τα μέτρα πυ θα εκςαςφαλίζνε τα κολχόζια-μυν κε τα ατομικα φτοχο-μεςέα νικοκιρία με ικανοπιιτικα ζαπάςια αναφαγας.

ΤΟ ΣΙΛΟΣ-ΕΝ Ι ΒΑΣΙ ΣΟ ΠΑΡΣΙΜΟΝ ΤΙ ΑΝΑΦΑΓΑΣ

Ιμες ιποχρεομεν να εβρίκομε αίκα τρόπυς για τιν λίςιν τυ προβλίματος τι αναφαγας, τα οπία όσον το δινατον περιςότερον να ιν ςινδιαζμένα (να έχνε σχέςιν) με όλα τα βαςικα προβλίματα τυ αγροτικυ νικοκιρίυ.

Το κόμαν κε ι κιβέρνιςι έβαλαν εμπροςτα ςο αγροτικον νικοκιρίον τιν ζατάνιαν—με κάθε μέσον να φαρδίνε τα εχτάςις σποράς για τεχνικα κυλτύρας κε κυλτύρας επιςιτιζμυ.

Ινε χρέος-εμυν εκι πυ θα εχτελύμε ατα τα τιρεκτίβας να κατορθόνομε κέλα να λίνομε, ςο μεγαλίτερον βαθμον, κε το ζίτιμαν τι αναφαγας.

Σιν αρχιν κάπος φένετε, πος ανάμεσα ςατα τα προβλίματα ιπάρχυνε αντιφάςις (προτιβορέτσια). Αςέναν το μέρος να περιςέβομε κάμποσα φορας το τεριάτεμαν τι αναφαγας κε ας άλο όχι μόνον να ολιγοςτέβομε, αλα κε να περιςέβομε με κάθε μέσον τα ςιτιρα κε τεχνικα κυλτύρας. Αμαν ατο ι αντίφαςι θα εκςαφανίζετε, εαν εμις όταν λίνομε το ζίτιμαν τι αναφαγας θα διαλέγομε

αίκα τρόπυς, τα οπία ςε χόρας όπυ εν καλα βαλμένον το πάρςιμον τι αναφαγας ίνε αρκετα καλα δοκιμαζμένα μέςα.

Αίκον νέον τρόπος για πάρςιμον αναφαγας εν ι ςιλοςοβάνια.

Αλίθια, πος ατο ςο εκςοτερικον εκςέρνατο προ πολυ, αλα μονάγα ςα τελεφτέα χρόνια εβρέθαν αίκα μέθοδυς προετιμαςίας ςιλοςικις αναφαγας τα οπία πυρυςιάζνε αφτο το ίδος τι αναφαγας ος το βαςικον κε κιριότερον.

Οςίμερον επορύμε με ολεν τι ςοβαρότιταν να βάλομε το πρόβλιμαν, ντό θα βάλομε ςιν βάςιν τυ παρςίματος αναφαγας το χορταρ ίτε το ςίλος; Κε οταν βαςίςκυμες ςα επιςτιμονικα δεδομένα κε ςα πραχτικα τα παρατιρίςις, για τα περιςότερα ραιόνια τυ κραί-εμυν το πρόβλιμαν λίετε ςε όφελος τι ςιλοςοβάνιας τι αναφαγας.

Αφτο ο τρόπον ςο φίλαγμαν πράςινις αναφαγας εν γνοςτον υζζε ςε πολυς χλεπορόπυς τι κραί-εμυν αςα άρθα ντο εγράφαν ςα εφιμερίδας κε τα ζζυρνάλια. Πολι ίδανε ατο το ίδος τι αναφαγας ςα νικοχιρία τι γιτοναδίον-ατυνε.

Κάπιι πα θα εδοκίμαςαν τα καλά-θε ςα νικοχιριάτυν, ςα κολχόζια. Αμαν ακόμαν ολίγ ίνε ι κολχόζνικι πυ εκςέρνε όλια τα οφελίας τι ςιλοςοβάνιας, ντο εφανερόθαν ςα τελεφτέα-κες.

Οντες αρχινυν να ομιλυν για το ορθον το πάρςιμον αναφαγας, αμέςος ενθιμύνταν τιν ςινταγιν (ρετςεπτ) —«ι ςπορα χορταρίον αναφαγας, ι ςπορα ριζόκαρπον». Ατόρα εκτος απάτα τα ςινταγας, πρεπ χορις άλο να ενθιμόμες κε τιν ςιλοςοβάνιαν. Ζόλτς εν γνοςτον πος ι Γερμανία υς ατόρα τελεφτέα έτονε χόρα με ιδιέτερα αναπτιγμένα χορταροςπάρςιμον, κε ςπάρςιμον ριζόκαρπον.

Το χορταρ τι τριφιλι κε το τυρνεπς (ςα ςιςτατικα ομιάζ το κοκινογυλ) ςιν Γερμανίαν έςαν ι βάςι τι χτινοτροφίας.

Κε αν ι Γερμανία λογαριαζ πος εν ανάνκι να μεταλαζ το πάρςιμον αναφαγας περόντας ςιν ςιλοςοβάνιαν, εμις πα ςο λίςιμον τι αναφαγας πρεπ μεγάλον προςοχιν να δίγομε ςιν ςιλοςοβάνιαν τι αναφαγας.

Ι γερμανι ίδρανε πος το κυλάνεμαν τι αναφαγας ςε ίδος ςιλος εν πολα οφέλιμον.

Εφάνθεν πος με τα διάφορα τρόπυς προετιμαςίας αναφαγας, πέρκυνταν διάφορα ποςότιτας, αςο ίδιον τιν έχταςιν.

Μεγάλον διαφορα εβγεν αςο κυλάνεμαν τι χορταρι τι τριφιλι κε τι ςιλοςια-θε. Ι διαφορα ςο χόνεμαν ιδιετερον θρεπτικον υςιον (πιτάτελνιε βεςςεςτβα) ςα περιπτόςις αφτα φένετε καταπλιχτικα. Απαν ςα παρατιρίςις πυ εγένταν ςίν Γερμανίαν, ςο πεςλέεμαν με χορταρ τριφιλι κε με το ςιλός-ναθε-εφάνθεν αίκον διαφορα.

Εναν ςιριν χτινι, πυ επέρεν ταξέα-θεριζμένον τριφιλ, πεςλεεμένον αςιν χλοραςέαν ενος εχταρι, εδόκεν 8.620 κιλογράμια γάλαν.

Ατο το ίδιον το ςιριν πεςλεεμένον με ςιλοςικον τριφιλ, πυ επάρθεν αςέναν εχταρ, εδόκεν 7.640 κιλόγραμα γάλαν. Ιςτερα αςο πεςλεεμαν τυ ίδιυ ςιρι απο χορταρ τριφιλι ας έναν εχταρ εδόκεν 3.230 κιλογράμια γάλαν.

Αετς πα εφάνθεν πος 1 *εχταρ τριφιλι, πυ εγέντον ςιλος, εδόκεν γάλαν* $2^1/_3$*φορας **περιςότερον παρα το χόρταρ τι τριφιλι αςο ίδιον τιν έχταςιν.***

Με τατα τα δεδομένα ολοκλιροτικα σιμφονυν κε τα δεδομένα ντο επάρθαν σεμέτερον το κράι.

Αποτέλεζμαν τι πολίχρονις σίνκρισις, σο αγροτικον πιραματικον τον σταθμον τι εσοδίας απο διάφορα φιτίας αναφαγας για τιν θρεφτικότιταν-ατυν, με διάφορα τρόπυς προετιμασίας-ατυν εφάνθεν πος *το καλαμπυκ ντο εγέντον σιλοσικον αναφαγαν, ας έναν εχιαρ, δι θρεφτικα υσίας $2^1/_2$ φορας περισότερον παρα ι συτάνκα οντες γίνετε χορταρ, σχεδον 4 φορας περισότερον ασιν μογάραν, 8 φορας περισότερον ασιν λυτσέρναν, κε 14 φορας περισότερον ασο σινιθιζμένον θεριζμένον χορταρ.*

Οντες πεσλεέβομε με σιλοσικον αναφαγαν, όχι μόνον πέρομε πολα γάλαν ας έναν μονάδαν έχτασις αναφαγας, *αλα το γάλαν αφτο κάθετε-μας κι άλο εφτενα.* Ι πραχτικι τι κυλανέματος σιλοσικυ τριφιλι σιν Γερμανίαν εδόκεν αίκα αποτελέζματα.

Το σιλοσικον τριφιλ επιτρεπ να εβγάλομε ασιν αναφαγαν ολοκλιροτικα το χορταρ τι τριφιλι, ολοκλιροτικα το φυτσαν (ότρυπι) τι ζμίχαν κε σχεδον κατα το μισον να ολιγοστέβομε το δόσιμον ριζόκαρπον.

Με αίκον αντικατάσταςιν σο αλμεγμαν κι ολιγοστεβ κε το καθαρον πρόσοδον (ταχοτ) ασο γάλαν περισεβ δίο φορας.

Σι γερμανυς ι δινατότιτα να αλάζνε καλα αναφαγας (φυτσάνια κε ζμίχα) με σιλος απο πιζελικα (νπονποβιε) φιτίας *δι ικονομίαν σε χρισον βαλιύταν με τεμέτερα τα χρίματα ος 35 ρύβλια σε κάθε αλμεγάδ χτίνον* (διότι όλον το καλον τιν αναφαγαν

εφτάγνατο ιςαγογιν αςο εκςοτερικον). Εμις έχομε τιν δινατότιταν να αλάζομε έναν μέρος ςπορας κριθαρι κε γιλοπι με ςπορας χορταρι αναφαγας για ςιλοςοδάνιαν, κε με ταίκον τρόπον να λίνομε το ζίτιμαν χορις να ολιγοςτέδομε τιν έχταςιν τον τεχνικον κυλτύρον καθος κε τον κυλτύρον επιςιτιζμυ.

Το ςιλοςικον ι αναφαγα έχι κε πολα άλα προτετερΐματα, τα οπία κιγίνετε να μι πέρομε ιπόπςιν, ονταν διαλέγομε τον έναν ι τον άλον τρόπον τι εκςαςφάλιςις απο αναφαγαν.

Τα τρόφιμα κε τα χορταρικα προιόντα ατόρα εκτιμΐυνταν όχι μόνον για τιν ποςότιταν τὸν θρεφτικον υςίον, αλα κε επιδι έχνε ιδιέτερα υςίας πυ δοιθυν τον οργανιζμον να χονεδ καλα ατα τα θρεφτικα υςίας. Ατα λέγνατα διταμίνας.

Βιταμίνας πολα έχνε τα χλοραςέας.

Με τατο εκςιγίετε το εφχάριςτον ι επενέργια ντο δίνε ςον οργανιζμον τυ ανθρόπυ, το γάλαν κε το δύτορον τι μαι, επιδι τα χτίνια τρόνε ατότες χλοραςέας, κε δίγνε γάλαν πυ έχνε πολα διτάμίνας.

Σιν Γερμανίαν αφτο τιν ιδιότιταν τι ςιλοςικις αναφαγας επέραν-άτο ιπόπςιν ι γιατρι.

Εκι τα φέρμας τι γαλατι ςυμα ςα πολιτίας πυ δίγνε γάλαν μονάχον για τα μορα, ιποχρεύνταν να δίγνε ςα χτίνια-τυν οριζμένον ποςότιταν ςιλοςικις αναφαγας.

Εκτος απατα ντο δι έδικςαμε το ςιλόςομαν έχι κε άλα προτερίματα. Ατο τιν δινατότιταν να ετιμάςςκετε ςιλοςικι αναφαγα αςιν άνικςιν ος τα παγοςίας τι μοθοπορι. Το ςιλόςομαν κ' εκςαρτάτε αςον κερον, ίςτερα ςο ςιλόςομαν τα φιτα κςάι κι χάνε αςα θρεφτικα τα υςίας—

ατον (το οπΐον εν αναπόφεφκτον όντες ετιμάςςκετε χορταρ).

Το ςιλόςομαν δι ακόμαν τιν δινατότιταν να ετιμάζομε ςιν όραν αίκα μεςα αναφαγας τα οπία δίςκολα επορυν να κςερένονταν, κε να πεςλεέβομε τα ζόα με ςιλοςομένα φιτα, τα οπία ύτε ταζέα ύτε κςερα τρόνατα κ.τ.π.

Σόλια ατα τα επίκερδα ιδιότιτας τι ςιλοςοβάνιας, εν ανάνκι να προςθέτομε κε έναν ακόμαν πυ έχι πολα τρανον ικονομικον ςιμαςέαν για τα ςοβχόζια κε κολχόζια-μυν.

Τα ελίπςις θρεφτικις αναφαγας πυ παρατιρίυνταν ςε μας κάθε χρόνον, εμις ακόμαν πολα ςιχνα εβρίυμες εμπροςτα ςε ςοςτα κρίςις αναφαγας, τα περιςότερα φορας γίνυνταν ςο τέλος τι χιμόνα κε ςα αρχας τι άνικςις.

Τα αποτελέζματα αφτον τον κρίςεον ίνε πάρα πολα μεγάλα κε μάλιςτα περιςότερα απόςον εςινίθιxςαμε να λογαριάζοματα.

Ι έλιπςι αναφαγας ςο τέλος τι χιμόνα κε ςα αρχας τι άνικςις, προτ' απόλα καταφερ δινατον χτίπεμαν ςα έςοδα τι χτινοτροφίας. Τα γαςτρομένα χτίνια κε άλογα, αςο άςκεμον το τάγιζμαν δίνε αδίνατον γένος, το οπίον μάλιςτα κε καλα να πεςλεέφκετε παρακάτο, τρανιν χιρότερα παρα το κανονικον. Τα χτίνια αςο άςςκεμον το τάγιζμαν ςα πρότα μίνας αφυ γενυν ολιγοςτέβνε το γάλαν ντο θα δίγνε όλεν το χρόνον.

Μεγάλα ζεμίας αςιν έλιπςιν αναφαγας τιν άνικςιν παθαν κε ι γεοργία. Καθένας χλεπορόπος εκςερ, ντο ςιμαςίαν έχι για τιν εςοδίαν το ςπάρςιμον ςιν όραν. Για

το ανικςιάτικον το ςιταρ, το κριθαρ, γιλοπ (οβες) ο κερος τι σπορας ςε πολα ραιόνια ςο κράι-νεμυν έχι αποφαςιςτικον ςιμαςίαν.

Για παράδιγμαν, με τα δεδομένα τι αγροτικυ πιραματικυ ςταθμυ τι Κυπανι, γιλοπ πυ εςπάρθεν ος τα 25 τι Μαρτι, εδόκεν κατα μέςον ορον ςε 4 χρόνια 24 τςέντνερια ςο εχταρ, ι ςπορα ος 10 Απριλι εδόκεν μέςον όρον $16^1/_2$ τςέντνερια, κε ι ςπορα ίςτερα αςα 10 Απριλι το όλον 8 τςέντνερια.

Το κριθαρ οντες αργιζ ι ςπορα έναν μίναν (ςα τέλι Απριλι) ολιγοςτεβ τιν εςοδίαν 6 φορας αντίκρι ςι ςποραν ντο γίνετε ενορις (20—25 Μαρτι).

Ι εςοδία τι ανικςιάτικυ ςιταρι, ςο Κραεδόι αγροτικο-πιραματικον ςταθμον κατα μέςον ορον έτονε ςο έρκιαντιαν τιν ςποραν $9^1/_2$ τςέντνερια ςο εχταρ κε ςο αργος 5 τςέντνερια ςο εχταρ.

Ι έλιπςι αναφαγας ςον κερον τι ανικςιάτικις ςπορας, όχι μονάχα κεπιτρεπ να γίνετε ι ςπορα ςιν όραν αλα φερ κε άλο κακον· κατιβαζ πάρα πολα τιν πιότιταν τι επεκςεργαςίας τι χοραφί.

Κι αετς πα εβγεν, πος εκςέρομε πολα καλα κε εφτενα τρόπυς να ανιπςόνομε τιν εςοδίαν, αλα κι πραγματοπιύματα μόνον κε μόνον επιδι κι κςέρομε να εκςαςφαλίζομε τα εργατικα ζόα με ικανοπιιτικα ζαπάςια αναφαγας.

Σα χρόνια οντες ι έλιπςι αναφαγας ςτεκ πολα οκςέα (οςτρο) ςα ζεμίας ντο ανέφεραμε ενύτε κε τ πςόφεμαν το ζόον αςιν αναφαγαν, κε αςο περίςεμαν τον κολιτικον αρόςτιον.

Ι διέκςοδος απάϊκον κατάςτασιν εκτος αςο γενικον το περίςεμαν τι ζαπαςίον τι θρεφτικις αναφαγας, πρεπ να εν κε το *ετίμαζμαν φόντον αναφαγας*.

Απόλον κατάλιλον για κάμποςον χρονον φίλαγμαν αναφαγας εν το ςιλοςικον ι αναφαγα.

Με τα παρατιρίςις κε ςο εκςοτερικον κε ςέμας εφάνθεν *πος το ςιλοςικον ι αναφαγα εποςι να φιλάετε 2 κε 3 χρόνια χορις να ολιγοςτεβ το βάρος-αθε, χορις ν'αλαξ ι νοςτιμάδα-θε κε χορις να χαν τα θρεφτικα υςίας-αθε.* Διλαδι το ςιλος έχι αίκα ιδιότιτας, τα οπία κέχι το χορταρ, το οπίον ίςτερα αςέναν χρόνον χιροτερεβ, όςον καλα κε αν φιλάτομα-το.

Εκτος απάφτα το ςιλος εν κε ακίνδινον απο άποπςιν πιρκαιας (ποζζαρ) κε πάι να ιπι πος το κολχοζ ιμπορι να εν καθολοκλιρίαν ίςιχον για τα ζαπάςια τι αναφαγάς-αθε.

Κε θα ιπι, ςιν ςιλοςοβάνιαν πρεπ να αφιερότε το πιο μεγαλίτερον ι προςοχι.

ΠΙΟΝ ΤΡΟΠΟΣ ΔΙ ΤΟ ΠΕΡΙΣΟΤΕΡΟΝ ΚΕΡΔΟΣ ΣΟ ΤΕΡΙΑΤΕΜΑΝ ΧΛΟΡΑΣΕΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΛΟΣ.

Ακόμαν ανάμεςα ςα πρόςοπα, πυ ιν καλα εγνοριμιαζμένα με το ςιλοςικον τιν αναφαγαν, υς οςίμερον επικρατι ι ιδέα πος το ςιλος εν κάπιον φόκυς, με τιν βοίθιαν τυ οπίυ τα πράςινα φιτα ντο κςάι κι φαίυνταν. ίτε φαίυνταν ολίγον, εφτάματα να φαίυνταν. Ατο επιρεαζ κε ςιν διαλογιν ματεριαλι για το ςιλος. Φιτα με μεγάλον ζαπας θρεφτικον υςιον, πάγνε για τα κςεροχόρταρα, κε για τα ςιλος πάνε τα ζιζάνια, όλια τα αγιαράεφτα πραςινάδας, τα ςχεδον όριμα τα καλέμια.

Ντο ανέφεραμε τα αποτελέζματα γιὰ το ςιλος ςιν Γερμανίαν, λέγνε-μας πος εν λανθαζμένον αίκον φέρςιμον.

Για τιν ςιλοςοβάνιαν πρεπ προτα κι αρχις να τεριατέβομε φιτα με μεγάλον ζαπας θρεφτικον υςιον·

Μονάχον όταν κέχομε άλο τρόπον ατότες επορύμε να εφτάμε ςιλόςομαν φιτα πυ ίνε ολίγον θρεφτικα.

Αν κε το ςιλόςομαν ςο κράι-νεμυν εν νέα αρχινέμενον, αμα ι εργαςία τον πιραματικον ιδριμάτον (υτςρεζτένιας) κε ι πραχτικι ιδιέτερον χλεπορόπον εφτάνε δινατον να διαλέγομε καθολοκλιρίαν επιτιχιμένα τρόπυς προετιμαςίας, χλοραςέας για ςιλοςοβάνιαν ςα διάφορα ραγιόνια τι κραι.

Σο πρότον μέρος για όλα τα ραγιόνια τι κράι εκτος αςο κςεροτον το ανατολικον, πρεπ να εμπεν το καλαμπυκ. Εος-ότυ θα περιςεβ ι ςπορα τι λυτςέρνας τι ντόνικ τι τριφιλι[2] κε τον πιζελικον φιτον, το καλαμπυκ πρεπ να κατέχι το κιριότερον μέρος ανάμεςα ςα φιτα ντο ςπίρκονταν για το ςιλόςομαν.

Σο δέφτερον μέρος πρεπ να βάλομε τα χιμονιάτικα (το τςαβταρ-ροζζ—το ςιταρ, το κριθαρ), τα οπία επορυν να χριςιμέβνε ος προμιθεφτε χλοραςέας ςβλα τα ραιόνια τι κράι χορις να εκςερύμε κε τα κςεροτα.

Κε ίςτερα απβλια για τα κςεροτα ραγιόνια, επορύμε να προτίνομε τιν ςίμιτςκαν κε πρότα πρότα τα ςόρτια πυ έβγαλεν ο αγροτικο-πιραματικος ςταθμος τυ Σαράτοβ καθαφτο για τιν ςιλοςοβάνιαν.

---

[2]) Το τριφιλ επορύμε να ςπίρομε ςα νεροτςιριάρκα τα ραγιόνια (τα εμπροςτινα μέρι τον βυνον αςα νότια όκρυγα).

Οταν λέγομε για το τεριάτεμαν χλοραςέας για το ςιλδςομαν πρεπ να αναφέρομε εναν πολα ςοβαρον προτέριμαν (καλον χαρακτιριςτικον) πυ ἐχι τεμέτερον το κράι απαν ς' άλα τα μερόθες τυ Σινδὲξμυ-εμυν. Αν εκςερύμε το ανατολικον το κςεροτον μέρος τι κράι-εμυν, ς'όλια κες εν δινατον να γίνετε το τεριάτεμαν φιτιον για το ςιλδςομαν αετς, όςτε αςέναν κε το ίδιον ἐκταςιν ςο διάςτιμαν ενος χρόνυ επορύμε να πέρομε δίο εςοδίας.

Αφτο το περιςτατικον εφτάι τιν ςιλοςοβάνιαν κιαλο πολίτιμον τρὸπον για τιν προετιμαςίαν αναφαγας κε επιτρέπ-μας να λίνομε το ζίτιμαν τι αναφαγας χορις να παραχορύμε ςα φιτίας αναφαγας χόματα ὸπυ καλιεργύμε τεχνικα κυλτύρας κε κυλτύρας επιςιτιζμυ.

Αςέναν χοραφ δίο εςοδίας το χρόνον επορύμε να πέρομε με δίο τρόπυς. Τἔναν ο τρόπος όταν κε τα δίο τα εςοδίας πάνε ςιν αναφαγαν. Κε τἄλο όταν ςιν αναφαγαν πάι ι εςοδία τυ δέφτερυ φιτεματι.

Ι πίρα τι χλεπορόπον ςάτο κέκα επιτρέπμας να ςιςτένομε αίκα μεθόδυς για να πέρομε δίο εςοδίας τον χρόνον.

Ας εκςετάζομε ατα με τιν ςιραν.

Το πρότον ο τρόπος—οταν κε τα δίο εςοδίας χυλανέφκυνταν ςιν αναφαγαν. Για πρότον φιτίαν τον μοθοπορ ςπίρκετε το χιμονιάτικον το τςαβταρ, το χιμονιάτικον το ςιταρ, το χιμονιάτικον το κριθαρ. Ι χλεποροπ ςο όκρυγ τι Μαεκοπι ςιχνα ςπέρνε οχι έναν ίδος χιμονιάτικον ςιτιρον, αλα μίγμαν (ςμες), κε κάποτε προς-

θέτνε ςατα σπόρυς χιμονιάτικυ βίκας. Σατο κεκα εφτάγνε αίκον λογαριζμον: πρότα πρότα όςον ολιγότερον ποςον χιμονιάτικυ ςιταρι πέρνε, ατοςον εφτενα θα κάθετιατς ι ςπορα: δέφτερον αν ο χιμόνας βλαφτ το έναν τιν φιτίαν τἄλο απομεν κε το χορταρίαζμαν τιν άνικςιν απομεν με ικανοπιιτικον πικνάδα.

Ι προετιμαςία τι χοραφι, τα τρόπυς τι ςπορας ίνε τα ίδια όπος κε τον χιμονιάτικον για ςιτιρα. Ολίγον μοναχον χαλαρίνε τα απετίςις ςο ματεριαλ τι ςπορας. Ι πιότιτα ςα χιμονιάτικα θα έχι βέβεα, ολιγότερον ςιμαςίαν κε ι νατύρα τι ςπορας εμπορι να εν κε κίνο χαμιλότερον. Τερίυνταν μονάχον αίκα απετίςις όπος τα καθαρα σπόρυς κε να εμπορυν κε δίγνε βλαςτάρια. Ατο εγρικύματο γιατι γίνετε· ςινιδιτα να εφτάμε ζαςορένιαν τα χόματα κι πρεπ, να ςπίρομε κε ςπόρυς πυ κι θα δίνε βλαςτάρια κἔχομε λογαριαζμον, καλίτερα ταίκα τα ςπορυς να κυλανέβομε ςε άλα ανάνκας τι νικοκιρί-εμυν παρα να ςίρομάτα ςο χόμαν.

Ι περιπίιςι τέτιας ςπορας ιμπορι να περιορίςςκετε μονάχον ς' έναν τυμυρχλάεμαν τιν άνιχςιν. Ατο τον τρόπον εμπορύμε να εφαρμόζοματο κιάλο ςιχνα παρα μόνον ςιν ςποραν χιμονιάτικον, διότι ςκοπος τι ςπορας εν να πέρκετε το περιςότερον εςοδία χλοραςέας κε όχι χοντρον στακς. Το τυμυρχλάεμαν ντο γίνετε με τον κερον χορις ςςυφεν θα βοιθα ςο πικνο-χορταρίαζμαν.

Ι ςπορα θα γίνετε έτιμον για θέριζμαν ςο δέφτερον δεκαπενταίμερον τι μαι, διλ. ςιν αρχιν τι δεςίματος στακςι.

Σατο τον κερον τα φιτίας σχιματίζνε μεγάλον ζαπας χλορασέας, πυ έχι κε το περισότερον ζαπας θρεφτικον υσιον. Να περμένομε να σταςσον ολοκλιροτικα κι πρεπ, διότι με το δέσιμον τι σταςσι το φιτον σερτλεεδ κε αλαζ, κιατο κι σιφερ σα ζόα επιδι σα φιτα περισεδ εκίνο το σινθετικον πυ λέγοματο κλετςάτκα.

Τα θεριζμένα χιμονιάτικα πρεπ χορις αργοπορίαν να κοβαλίυνταν ασο χοραφ κε να πάνε σο σιλόσομαν.

Το θεριζμένον χοραφ, οργύτε λαφρα τυμυρχλαέφκετε, κε σπέρκετε απο κάπιον φιτίαν αναφαγας. Το καλίτερον απόλα εν το καλαμπυκ.

Αν σι σποραν το χιμονιάτικον το σορτ κέχι μεγάλον σιμασέαν σι σποραν όμος τι καλαμπυκι ι διαλογι τι σορτι πεζ σπυδέον ρόλον.

Εκι όπυ γίνετε παρόμιον σπορα, ι χλεποροπ σιχνα εφτάγνε αίχον λάθος: Ατιν αραέδνε τα σόρτια πυ δίγνε χοντρον καλεμ διλ. μεγάλον εσοδίαν χλορασέας σο εχτάριον. *Οντες διαλέγομε το σορτ τι καλαμπυκι πυ θα σπίρομε για το σιλος, κι πρεπ ν'αναςπάλομε πος τα φιτίας αναφαγας εχτιμίυνταν όχι ασο γενικον το βάρος τι χλορασέας ντο δίγνε σο εχτάριον, αλα ασιν ποσότιταν τον θρεφτικον υσιον ντο δι ι εσοδία-τυν.*

Το καλαμπυκ με το μακριν καλεμ εν ας εκίνο το σορτ ντο οριμαζ (εφταν) αργος, κε σπαρμένον σο δέφτερον δεκαπενταίμερον τι Μαι σιχνα προφτάν μόνον να φένετε το κυθύρναθε κε κι γομον ο καρπός αθε. Σαΐκα περιπτόσις το καλαμπυκ δι πολα χλορασέαν, άμαν ολιγότερα θρεφτικα υσίας.

Για τατο πρεπ να πέρκετε για σποραν αίκον σορτ, το οπίον με τα επιτόπια σινθίκας να προφτὰν σο τέλος τι καλοκερι όχι μονάχον να ταμαμλαεβ το κυθύρναθε αλα κε να γομον όλα τα τανέδες διότι το καλαμπυκ ντο πέρκετε σε κατάσταςιν ωριμότιτας, δι σο εχτὰριον το μεγαλίτερον τιν εσοδίαν θρεφτικον υςίον.

Ολα αφτα πρεπ να πέροματα ιπόπςιν όταν θα διαλέγομε τον τρόπον τι σπορας κε τι περιπίιςις-αθε.

Ος οςίμερον ι χλεπορόπι-εμυν, πυ εφτάγνε αγίκα σπορας, φροντίζνε να απλοπιυν όλεν τιν εργαςίαν κε να ολιγοςτέβνε τιν εργαςίαν τάλογυ κε τάνθροπι για τιν περιπίιςιν ατυν. Σινιθιζμένα ι σπορα γίνετε με το χέρ, δίο φορας πικνότερα αςιν σποραν τι ςιταρι, κε ι περιπίιςι-αθε περιορίςκετε ςέναν ί δίο τυρμυχλαέματα.

Αίκον (πατιχαβαν) επεκςεργαςία, όπος ςιχνα γίνετε σο αγροτικον νικοκιρίον, κοςτιζ ακριβα.

Ι εςοδία γίνετε κε ςιν ποσότιταν ολίγον κε ςιν πιότιταν χαμελον. Για τατο αίκον αλογαρίαστον ικονομίαν πρεπ να αφίνομε κε τιν σποραν τι καλαμπυκι να εφτάματο με τιν μεγαλίτεριν εκτέλεςιν τον αγροτεχνικον απετίςεον.

Πρότα πρότα τιν σποραν πρεπ να εφτὰματο ςιν ςιραν, κε να σπίρομε το ςινιθιζμένον ποσον τον σπὸρον, όπος θα επίναμε οντες εσπίρναμε καλαμπυκ για να πέρομε τον καρπον, σο κανονικον τιν προθεςμίαν-αθε.

Εκ δεφτέρυ, ίςτερα αςιν σποραν πρεπ να αφίνομε το κατοκ κε ίςτερα λαφρον τυρμύχον.

Ατο εν ανάνκι να εφτάματο, για να τραβύμε τιν ιγρασέαν ασα χαμελα τα στρόματα τι χοματι σον καρπον για να δι ογλίγορα βλαστάρια.

Κε το τυμυρχλάεμαν θα προφιλατ το χοραφ ασιν κσερασέαν, αν ίστερα ασιν σποραν πολα κερον κι θα βρέχι.

Ι περιπίισι τι σπορας πρεπ να γίνετε αετς.

Αν ίστερα ασιν σποραν πολα κερον κι βρέχι, ίτε τα βροχας ίνε πολα αδίνατα, πρεπ, χορις να περμένομε να φένουνταν τά βλαστάρια να εφτάμε δέφτερον τυρμυχλάεμαν με λαφρον τυρμυχ.

Ατο πρεπ να εφτάματο κατα μάκρος τ'αβλακίον.

Ακόμαν κε σα ραιονια με τα πολα τα κατακαθίζματα (οσάτκι) αφτο ι μέθοδος πάντα δι καλον αποτέλεζμαν. Ι δίναμι ντο δι το τυρμυχλάεμαν σο χόμαν εν ίσον με τιν δίναμιν μεσέας βροχις.

Αμα κε φένουνταν τα βλαστάρια, το τυμυρχλάεμαν εφτάματο μίαν κιαλο, κε αν εν κσερον ο κερος πρεπ να γίνετε εκσάπαντος. Αφτο θα εφτάι θρυμυλιαρ το χόμαν, κε θα ιπι θα κρατι τιν ιγρασέαν κι θα αφιν να ριζόνε τα ζιζάνια, ολίγον θάπαναριν τα βλαστάρια.

Ιστερα απο 1—2 εβδομάδας σχετικα με τιν ζασαρένιαν κε κατα πόσον εγέντον θρυμυλιαρ το χόμαν, σιν σποραν εφτάγνε με τάλογα επεκσεργασίαν τα διαστίματα ανάμεσα σα σιρας. Αφτο ίστερα απο 1—2 εβδομάδες επαναλανβάνατο, κε με τατο τελιόνε όλεν τιν περιπίισιν τι σποράς.

Με τα τρόπυς τι περιπίισις ντο ανέφεραμε, το ένκερον (με τον κερον) τιν εφαρμογίν-ατυν, ακόμαν

κε ϛο όκρυγον τι Μαεχοπι πυ το χόμαν-αθε έχι αρκετον ζαϛορένιαν πέρκυνταν έχτακτα εϛοδίας χλοραϛέας για το ϛιλόϛομαν χορις το τϛακέλιζμαν με το χέρ.

Αναλογα με το ραιον το καλαμπυκ θα εν έτιμον για να πάι ϛο ϛιλόϛομαν τελι αδγυϛτι, αρχας ϛεπτεδρίυ.

Αν ϛο διάϛτιμαν τι καλοκερι θα δρέχι κανονικα, ατότες μερικα πιότιτας (Καδκάϛκι κρεμνίϛταγια, Αιδορι-Κινκ) προφτάνε όχι μονάχον να γομόνε τον καρπόν-ατυν αλα κε ολοκλιροτικα να οριμάζνε (εφτανε). Αφτο το περιϛτατικον ϛιχνα εγίνυτον ετία να μι εχτελίτε το ϛχεδιαζμένον το πλάνον τι ϛιλοϛι ϛο νικοκιρίον. Ι δινατότιτα τι παρϛίματος καλαμπυκι ϛε καρπον έτον ατόϛον δελεαϛτικόν, πυ εφίναν-ατο ολοκλιροτικα να οριμαζ κε εϛέρεδαν τον καρπόν-αθε κε ϛα χτίνια εφίνανε μονάχον το κϛερον το καλεμ.

Το τοπλάεμαν τι καλαμπυκι πρεπ να γίνετε ατότες οπόταν ο καρπος αϛο „γαλατιαρ“ το έφταζμαν αρχινα να πάι ϛο έφταζμαν πυ λέν-ατο „κερένεν.“ Απλον τρόπος ντο δίμας να ενούμε πος ορίμαϛεν για ϛιλόϛομαν εν όταν ο καρπος επορι να κυλανέφκετε ϛο φαιν αν περάζοματο ϛον ατμον.

Το τοπλάεμαν γίνετε με καγάνια, κερεντία, θεριζμο-μιχανας ϛιν Αμεριχιν για να τοπλαέδνε τα χλορα καλέμια, κυλανέδνε ιδιέτερα ϛνοποδιαζάλκας για το καλαμπυκ. Σέμας ακόμαν κ'εδοκίμαϛαμε ατα τα μιχανας επιδι κ'επαρυϛιάϛτεν ανάνκι να θερίζομε χλορον καλαμπυκ.

Εφκολονόιτον εν πος άμαν ϛα κολχόζια-μυν ι κυλτύρα τι ϛιλοϛοδάνιας τι καλαμπυκι θα εδριx τιν θέϛιν ντο πρεπ, αίκα μιχανας για τοπλάεμαν θα κυλανέφκυνταν κε ϛ'εμας.

Αφτο ο τρόπος τι τεριατέματος χλοραςέας για ςιλοςοβάνιαν επορι να γίνετε ςε όλια τα ραγιόνια τι κραί-νεμυν, εκτος αςα ανατολικα πυ ίνε πολα κςερα.

Το δέφτερον ο τρόπος τυ παρςίματος διπλις εςοδίας ςέναν χρόνον, εν όταν για αναφαγαν τοπλαέφκετε μονάχον το δέφτερον ι ςπορα.

Κε αφτο ο τρόπος τι καλίτερις χριςιμοπίιςις τι έχταςις τι χοματι πραχτικα εφαρμόςτεν ς'εμας ςον Βόριον Κάφκαςον με τιν προτοβυλίαν αγρονόμον πρότα κε αρχις ςο όκρυγον τι Μαεκοπι, όπυ για κςεχόριζμαν αςο πρότον τον τρόπον ονομάςτεν „ιςτεροθεριζματ ςπορα."

Σ'αφτιν τιν περίπτοςιν το ιςτεροθεριζμας το τεριάτεμαν αναφαγας γίνετε ίςτερα αςα χιμονιάτίκα—κριθαρ, ςιταρ κε τ'ανικςιάτικον κριθαρ. Για ιςτεροθεριζματ φιτία χριςιμοπιίτε κςαν το καλαμπυκ.

Τά τρόπυς τι επεκςεργαςίας τ' ιςτεροθεριζματ-τι καλαμπυκι κίνε δίςκολα.

Το χοραφ ίςτερα αςα χιμονιάτικα ίτε το ανικςιάτικον το κριθαρ, ντο προορίςςκετε για το ιςτεροθεριζματ τιν ςποραν, καθαρίετε αετς πυ τα ςςεροβολέας να μι εμποδίζνε να γίνετε το όργομαν τι χοραφι αμέςος ίςτερα αςο τοπλάεμαν τι εςοδίας. Για τατο τα ςςεροβολέας σταλίυνταν πικνα κε ςέναν γραμιν. Το ελέφθερον μέρος αμέςος οργόνατο λαφρα κε ίςτερα τυρμυχλαέβνε.

Ι ςπορα κε ς'αφτιν τιν περίπτοςιν πρεπ να γίνετε με ςπαρτικιν μιχανιν διότι ατο δι τιν δινατότιταν κανονικα να ςπίρκυνταν τα ςπόρα ςο απετόμενον το βάθος. Το βάθος πυ θα εβρίετε ο ςπόρος ςο ιςτεροθεριζματ τιν ςποραν έχι μεγάλον ςιμαςίαν: τυ

σπόρα πρεπ να σπίρκυνταν όσον το δινατον σε ιγρον στρόμαν χοματι.

Ιστερα ασιν σποραν πρεπ να περάνομε το κατοκ κε τον τυρμύχον. Ι μί εχτέλεσι αφτον τον όρον επορι να επιφερ άσσκεμα αποτελέζματα. Τα σπόρα τα σπαρμένα σε κσερον χόμαν επορυν να φιτρον κε να διν βλαστάρια, μονάχον ίστερα ασα βροχας, τα οπία σον κερον τι καλοκερι επορι να μί ίνε κε σιχνα. Ενόσο τα σπόρα θα περμένε τα βροχας τα ζιζάνια θα περισέβνε, κε σον κερον πυ θα φένυνταν τα βλαστάρια θα γίνυνταν ατόσον πικνα, πυ θα χριάσσκετε τσακέλιζμαν με το χερ, χορις το οπιον αρκετα θα ολιγοστεβ ι εσοδία τι χλορασέας τι καλαμπυκι.

Ι πικνότιτα τι σπορας πρεπ να εν διαφορετικον κε θα εκσαρτάτε ασυς παρακάτο όρυς.

1) Ασο ραγιον όπυ γίνετε το ιστεροθεριζματ ι σπορα: αν σιχνα κε πίας δίναμις βροχας γίνταν σο δέφτερον ιμπσον μέρος τι θέρυς κε αν ογλίγορα αρχινυν τα μοθοπορνα τα παγοσίας.

2) Ασιν πιότιταν τι σπαρμένυ καλαμπυκι.

3) Ασιν δινατότιταν να δίγομε περισότερον ί ολιγότερον προσοχιν σιν περιπίισιν τι ιστεροθεριζματ τι σπορας.

Παραδίγματος χάριν σο ραιον τι Μαεκοπι κάπια χρόνια το ιστεροθεριζματ ι σπορα τυ Ιυλίυ επροφτάνεν να δεν κιφαλ κε σον Οχτόβριον απες να εφταν το γαλατιαρ το ορίμαζμαν (σορτ Καφκάσκι-χρεμνίσταγια). Κε πάι να ιπι σαίκα περιπτόσις, ι πικνότιτα τι σπορας πρεπ να εν σινιθιζμένον, οπος γίνετε για το καλαμπυκ οντες σπέρνατο για καρπον.

Λίκα πιότιτας ντο εφτάνε ογλίγορα οπος το Σαχαρνι κε το Λιβορι-Κινκ, ςα νότια ραγιόνια θα εφτάνε όχι μόνον το γαλατιαρ αλα κε το κερένεν το ορίμαζμαν, κε ατα πρεπ να σπέρκονταν αετς, οπος κε το ςινιθιζμένον ι κυλτύρα για καρπον.

Σο όχρυγ τυ Δον αφτα τα ίδια τα ςόρτια πρεπ να ςπίροματα κιαλο πικνα επιδι πάντα κι προφτάνε να δένε χιφαλ κε για τατο πρεπ να φροντίζομε για το πάρςιμον όςον το δινατον περιςότερυ χλοραςέας:

Τα ίδια, πρεπ να εφτάμε κι άλο πικνον τιν ςπόραν ςα νότια ραγιόνια, οντάς σπέρομε πιότιτας ντο οριμάζνε αργος. Σινιθιζμένα ςο εχτάριον ςπέρκονταν απο 60—80 κιλογράμια. Αμα πρεπ να αναφέρκετε κέλα πος αφτα τα νόρμας εκανονίςταν «με το ματ» τα πιραματικα σταθμυς ακόμαν κεπίκανατα εκςέλενκςιν (προβέρκαν) κε ίςος να χριάςςκετε να γίνονταν ςατα ςιμαντικα αλαγας.

Ι περιπίιςι τι σπορας πυ γίνετε με ςπαρτικινι μιχανιν εν ςινιθιζμένον διλαδι το τυμυρχλάεμαν τι βλαςταρίον κε 1-2 οργόματα με τăλογα. Οταν γίνετε ι ςπορα πικνον με τιν μιχανιν ίτε με το χερ ςιχνα σταματύνε ςĕναν-δίο τυμυρχλαέματα.

Τα προθεζμίας τι τοπλαεματι καθορίςκονταν απο νικοκιριςτικυς λόγυς κε αςον κερον, επιδι δινατότιτα ολοκλιροτικυ οριμάζματος τι καλαμποκι, το περιςότερον με ταίκον τρόπον καλιέργιας λίπι κε γίνετε ναπομεν ςο χοραφ ίςαμε πυ κεν φόβος να παγον αςα μυθοπορνα τα παγοςίας. Το τοπλάεμαν πρεπ να γίνετε εκςάπαντος

πριν αςιν παγοςίαν διότι το χτιπεμένον αςον πάγον το καλαμπυκ δι χιρότερον ςιλος παρα εκίνο ντο τοπλαέφκετε με τον κερον.

Ο τρόπος ςο τοπλάεμαν τατινιεθι τι καλαμπυκι εν κιάλο απλον παρα όταν ςπέρκετε με τον πρότον τρόπον, διότι δι κιαλο μικρα καλέμια.

Καλα αποτελέζματα δι το τοπλάεμαν όταν γίνετε με θεριςτικον μιχανιν ίτε (ςαμοςπρόςκαν).

Αίκον τρόπος ςο ιςτεροθεριςτικον τιν κυλτύραν τι καλαμπυκι καλα γίνετε ςο όκρυγ τι Μαεκοπι όπυ κάμποςα ραιόνια παραχορυν υζζε 15$^0/_0$ ας όλον το χιμονιάτικον τιν έχταςιν ςα ιςτεροθεριςτικα τα ςπορας (Πελορέτςενκα ςα 1927)

Σα άλα τα ραιόνια, όπυ το καλοκερ ρύζνε ολιγοτερα βροχας κε το μοθόπορον, κρατι ολίγον πρεπ τα ιςτεροθεριςτικα τα ςπαρτα να διοργανόνοματα αλέος.

Πρότ'απολα ίςτερα απο πίον φιτιαν πρεπ να ςπέρομε τα ιςτεροθεριζμάτια; Σο μέρος τον χιμονιάτικον ς'εκίνα τα ραιόνια οπυ πεφτ ικανοπιιτικον ποςότιτα κατακαθιζμάτον εμπροςτα επορυν να καλιεργύνταν αίκα κυλτύρας όπος τάνκυράκια, τα οπία υζζε ςο τέλος τυ Ιυνίυ θα ςκύνταν αςο χοραφ κε θα δίνε τιν δινατότιταν να ςπίρκετε το ιςτεροθεριζματ. Αντι καλαμπυκ επορύμε να μεταχιρίςκυμες ςοργο, το οπίον ζιτα κι άλο ολιγότετερον ιγραςεαν, κε δι καλον εςοδίαν χλοραςέας. Ιπάρχυν λόγι να ιποθέτομε πος καλα αποτελέζματα ος ιςτεροθεριζματ φιτίαν ς'εμας ςε πολα μέρι ςο κραί-νεμυν θα δι ι ςόγια.

Με τιν σίνπρακσιν τι ςοβχοζίον κε κολχοζίον τα πιραματικα σταθμυς-εμυν ςα ςυμα τα χρόνια θα επεκσεργάςκυνταν καλα το ζίτιμαν για τα ιςτερο-θεριςτικα-κυλτύρας.

Κατα τιν όραν επορύμε με πεπίθισιν (υβέρενοςτ) να σιςτένομε αφτο τον τρόπον τυ τεριατέματος φιτιον αναφαγας για το σιλόςομαν για ταίκα όκρυγα κε οπλαςτ τυ κράι: το νότιον μερος τυ Ντονςκόι όκρυγυ, ολεν το Κυπάνςκιι, Αρμαβίρςκι, Μαεκόπςκι οκρυγά, τιν Ατιγέαν το οκρυγ τι Τςερνομόριας χορις το ραιον τι Ανάπας, το διτικον μέρος τυ Τέρςκι οκρυγ τα πεδινα μέρι τον αβτόνομον οπλαςτ. Με αλα λόγια αφτο ο τρόπος τι τεριατέματος αναφαγας για το σιλόςομαν εν πολα κατάλιλον εκι, όπυ εκςέλιπαν σχεδον τα λιβάδια, οπυ ι εκςαςφάλιςι με χόματα εν μικρον κε παντοτινα λιπ ι αναφαγα.

Ι ΣΙΜΑΣΙΑ ΝΤΟ ΕΧΙ ΤΟ ΔΙΠΛΟΝ Ι ΣΙΝΚΟΜΙΔΙ (ΤΟΠΛΑΕΜΑΝ ΕΣΟΔΙΑΣ) Σ'ΕΝΑΝ ΧΡΟΝΟΝ.

Εκτος αςο εφτενον τιν εκςαςφάλιςιν τι χτινοτροφίας με μεγάλα ποςότιτας θρεφτικις αναφαγας, το ιςτεροθεριζματ ι σπορα θα δι έναν κιάλο καλον ςο αγροτικον το νικοκιρίον—θα βοιθα να ανιπςόνομε τιν εςοδίαν τον τεχνικον κυλτύρον καθος κε τον κυλτύρον επιςιτιζμυ (προτοβόλςτβιε) κε να εφτενιν τιν περιπίιςιν-ατυν.

Τα χοράφια-μυν έχνε μεγάλον ζαςόρενοςτ επιδι το χόμαν επεκςεργάςςκετε άςςκεμα, με αδιαφορίαν ετιμάετε ο σπόρος για τιν ςποραν, κι γίνετε ταχτικα ι αλαγι τενος ςπορας με άλο ςποραν.

Κεκι πυ εν ζαςόρενοςτ—εκι ίνε κε τα βλαβερα έντομα πυ βλάφνε τιν σποραν. Αίκα πανπλύσια απο άποψιν φισικον σινθίκον όκρυγια όπος τι Κυπανι, τι Μαεκοπι τ' Αρμαβιρι έχνε ατόσον τρανον ζαςόρενοςτ, πυ θαμάετε κανις για τιν εφορίαν τι χοματι, πυ ίνε ικανα σαίκα δίσκολα σινθίκας φιτρομάτι να δίγνε ιποφερτα εσοδίας χιμονιατικυ σιταρι.

Ο αγόνας με τα ζιζάνια (σορνιακι) χριάσσκετε πιζματιαρ κε πολίκερον εργασίαν σιν χρισιμοπίισιν όλον τον διαφόρυ ίδυς τρόπον για τιν καταστροφιν-ατυν. Ι επιτιχία σον αγόναν με τα ζιζανοχόρταρα θα δι δεκάδας εκατομίρια τσέντνερα ανίψοσιν σιν εσοδίαν.

Τα ιστεροθεριζματ τα σπορας ίνε έναν ασα στιβαρα μέσα σον αγόναν με τα ζιζάνια.

Το ιστεροθεριζματ ι κυλτύρα πολα φορας εφτάι θρυμυλιαρ το χόμαν κε με αφτο βοιθα να φιτρόνε τεράστια ποσότιτας σπορον τι ζιζανίον ντο εβρίυνταν σιν γιν. Ι επεξεργασία τι σπορας ανάμεσα σα σιρας φερ τιν καταστροφιν σα βλαστάρια τι ζιζανίον. Μερικα απάτα ντο επέμνανε σον κερον τι τσακελιζματ με άλογα, καταστρέφκυνταν σιν σινκομιδιν τι ιστεροθεριζματ τι κυλτύρας κε ι σινκομιδι ατο γίνετε ίσα ίσα ατότες οπόταν τα περισότερα ζιζανοχόρταρα κι ορίμασαν ακόμαν κε για τατο κ'ερύξαν σπόρυς σο χοραφ.

Τα περισότερα βλαβερα έντομα προτυ να περάνε σο ίμερον τιν σποραν τρέφοντε με ζιζανοχόρταρα.

Ι καταστροφιν τι ζιζανίον φερ αποπίς-αθε κε τιν καταστορφιν σα βλαβερα έντομα χορις κανέναν προσπάθιαν τι χορικυ.

Παι να ιπι το διπλον ι σινκομιδι σέναν χρόνον απες, θα βοιθα τα χοράφια να γλιτόνε ασα ζιζάνια κε τα βλαβερα έντομα κε με τατο θα ανιπσον τα ισοδίματα τι γεοργίας.

Ισος μεριχι να φούνταν πος αίκον χρισιμοπίισι τι εφορίας θα φερ αποπίς-αθε τιν εκσάντλισιν κε θα ολιγοστεβ τα ποσα τι εσοδίας.

Για τα περισότερα ραιόνια τι κράι αίκον φόβος δίσκολα επορι να εν βασικόν.

Αν θα επόρναμε εμις, ας εν κε σέναν μερίδιοναθε, να χρισιμοπιύμε για τα σιμφέροντα τι νικοκιρίο εκίνα τα παραγογικα δινάμις τι γις τα οπία αφερύνε τα ζιζάνια, ατότες τα έσοδα τι νικοκιρίο σιμαντικα θα επερίσεβαν.

Εκτος απ' αφτο, το ορθον κανόνιζμαν τι σμένας τι σπορας επορι έφκολα να σκεπαζ το περισον έκσοδον τον θρεφτικον υσιον τι χοματι σε μικρον μέρος κολχοζικον χοραφίον.

Κε τελεφτέα, αν κάπυ θα χριάσσκετε, επορύμε να χρισιμοπιύμε το ένιαζμαν. Τα παρατιρίσις σα προτοπόρα κολχόζια κε σοβχόζια δίκνε, πος τεμέτερα τα χόματα επορυν σιμαντικα να ανιπσόνε τιν εσοδίαν κε χορις ενιάζματα, αν ι επεκσεργασία τι χοματι κε ι περιπίισι τι φιτίας θα γίνετε ορθα.

Αν προσεχτικα θα παρατιρύμε τιν επεκσεργασίαν τι γις κε τα τρόπυς με τα οπία χρισιμοπιύνταν τα πλύτι ντο έχι, ντο εφαρμόσκυνταν σ'εμέτερον το κράι, ατότες θα φένετε πος εφτάι κατάχρισιν όχι εκίνος πυ περ μεγάλα εσοδίας αλα εκίνος το οπίυ τα εσοδίας στέκνε πολα χαμελα.

Γιατατο ο φόβος, πος τα διπλα εςοδίας ας έναν χοραφ ςἔναν χρόνον, θα εκςαντλυν το χόμαν ος κανόνας κεν ςοςτον.

Οντες καθαρίζομε το χοραφ αςα ζιζάνια κε τα βλαβερα έντομα, κε ανιπςόνομε με τατο τιν εςοδίαν τον βιομιχανικον κε επιςιτιςτικον κυλτύρον, τα ιςτεροθεριζματ τα ςπορας ςον ίδιον κερον θα εφοδιάζνε τα κολχόζια με μεγάλα ποςότιτας θρεφτικις κε ςινάμα εφτενις αναφαγας.

Ιςτερα απο πολα παρατιρίςις καθορίςτεν πος ι εςοδία τι χλοραςέας γίνετε αρκετα μεγάλον.

Ι εςοδία τι χλοραςέας τον χιμονιάτικον κυλτύρον ςα νότια όκρυγια ταλαντέβετε αναμετακςι ςα 12-15 τόνυς ςο εχτάριον. Ι εςοδία τι χλοραςὲας ςο καλαμπυκ ντο εςπάρθεν ίςτερα αςα χιμονιὰτικα κε ετοπλαέφτεν για το ςίλος εφταν ος 50 τὸνυς.

Ι εςοδία τι καλαμπυκι ντο ςπέρκετε ίςτερα αςο χιμονιάτικον το ςιταρ, ντο ετοπλαέφτεν για καρπον ςα νότια ὸκρυγα εφταν 20-25 τὸνυς ςο εχταριον·

Το τεριάτεμαν φιτιον ντο δίγνε τρανα εςοδίας για τιν αναφαγαν κι θα τιχεν ςοβαρα διςκολίας κε ςιν πραγματοπίίςιν παραγογικο πλάνο για όλεν το νικοχιρίον.

Ι ςινκομιδι τον χιμονιάτικον για ςίλος, το όργομαν τι χοραφι για καλαμπυκ κε ι ςπορά-θε θα γίνονταν ατότες όταν ι ελχτικι δίναμι ςο κολχοζ κι θα εν παραφορτομένον.

Ι σινκομιδι τι καλαμπυκι για σίλος, θα γίνετε πριν τι χιμονιάτικις σπορας διλαδι, κι θα εμποδιζ τα βασικα δυλίας οπυ περ το μεγαλίτερον μερος ι ελχτικι δίναμι.

Κι φερ καθόλυ δισκολίας το σιμπλιροματικον ι ζίτις ι εργατικις δίναμις. Πρότα πρότα ι εργασία τι χερι σιν επεκσεργάσίαν τυ ιστεροθεριζμάτι χρισιμοπιίτε σε περιοριζμένον ποσον, κε εκ δεφτέρυ, σα περισότερα κολχόζιαμυν το ζαπας τι εργατικις δίναμις επορι να κανίτε.

Πόσον σιμφερ ι παραγογι αναφαγας ντο γίνετε με το ιστεροθεριζματ τιν σποραν κε τιν σιλοσοβάνιαν ντο επακολυθά-το φένετε απ' αίκον παραδιγματικον λογαριαζμον:

Το κόστος τυ οργόματος κε τι σπορας:

1-ος εχταρι καλαμπυκι	15 ρ.
Το κόστος τον σπόρον	5„
Διπλον τυμυρχλάεμαν τι βλασταρίον . . .	5„
Επεκσεργασία με αλογο-τσάκελον	3„
Το θέριζμαν τι πράσινυ καλαμπυκι	5„
Το κοβάλεμαν τι καλεμι σο σίλος	20„
Κόπσιμον κε γόμοζμαν τι σιλοσι	15„
Απόζβεσι (πογασσένιε) τι ακσίας τι χτισίματος τι σιλοσι	3„
	71ρ.

Με το κατότερον τιν εσοδίαν 20 τόνυς σο εχτάριον, κε με το χάσιμον τυ βάρυς ίστερα ασιν σιλοσοβάνιαν σε 5% σιλοσικον αναφαγα γίνετε 19 τόνυς.

Αν θα πέρομε το πλέον χάμιλον τιν εχτίμιςιν τι ςιλοςι ςχετικα με τιν θρεπτικότιταν-αθε, ατότες ςε 1 μονάδαν αναφαγας πρεπ να λογαριάζομε όχι περιςότερον 3 κιλόγραμα ςιλοςι.

Με αφτο τον τρόπον 1 εχταρ θα δι 6840 μονάδας αναφαγας, ίτε ι ακςία τι μονάδας αναφαγας το ςίλος τι καλαμποκι θα κοςτιζ μονάχον ολίγον περιςότερον αςέναν καπικ (έναν κε τέςερα εκατοςτα τι καπικι).

Ας τερύμε πόςον κοςτιζ έναν μονάδαν „εφτενις" αναφαγας—χορταρι παρμένον αςο λιβαδ.

Θέριζμαν 1 εχταρ	5 ρ.
Τοπλάεμαν κε θεμονίαζμαν .	5 ρ.
Κοβάλεμαν κε ςτίβαζμαν . .	3 ρ.
	13 ρ.

Οντες εν ι εςοδία παραπαν αςο μεςέον το τοπλάεμαν τι χορταρι κι διαβεν τα 12 τςέντνερια. Αν το χορταρ τι ςτεπι αςα χόματα πυ ολίγον επέμναν άςπαρτα ςιν θρεπτικότιταν κεκα φέροματο ίςα κε ίςα με όλεν το καλίον, ατότες πα το τςέντνερ τι χορταρι θα δι 78 μονάδες αναφαγας κε όλεν ι εςοδία αςο εχτάριον θα δι 936 μονάδας αναφαγας.

Το κόςτος τι μονάδας αναφαγας θα έρτε 1 κε 4 δέκατα τι καπικι.

Απαν αφκα έναν μονάδαν αναφαγας ςιλοςι κατα έναν τρίτον τι καπικι θα κοςτιζ αφθινότερα.

Εκτος πυ το ςιλοςικον ι αναφαγα κοςτιζ κιάλο εφτενα αςο χορταρ έχι κε έναν άλο προτέριμαν(καλον χαρακτιριςτικον). Σιν επεκςεργαςίαν 1 εχταρι ιςτεροθεριζματ ςπορας κε ςιλοςοβάνιας τι εςοδίας-αθε χριάςκονται

71 ρύβ. έκςοδα ςε χρίμαν. Απ'ατα μονάχον 8-10 ρυβ. κι πάι για πλιρομιν τι εργαςίας τι κολχόζνικον. 60-63 ρυβ. ο κολχόζνικον περ ςιν επεκςεργαςίαν 1 εχταρι ιςτεροθεριζματι ςπορας κε μόνον 13 ρυβ. για τοπλάεμαν χορταρι ας 1 εχταρ λιβαδι.

Ενόςο έχομε κάπιον περίςεμαν εργατικις δίναμις ςα περιςότερα κολχόζια, αφτο τιν ιδιότιταν τι ιςτεροθεριζματι τι ςπορας κε τι ςιλοςοβάνιας κι πρεπ νάναςπάλοματο.

Για να δίκομε κατα πόςον ςιφέρνε τα ιςτεροθεριζματ τα ςπορας, επορύμε νάναφέρομε έναν ςιραν παραδίγματα. Το ότι αφτα τα παραδίγματα επάρθαν αςιν πραχτικιν μονικοκιρίον όχι μόνον κι ολιγοστεβ τιν πιςτικότιταν-ατυν, αλα περιςέβιατο. Γιατι εν γνοςτον πος ι μονονίκοκιρ πυ εφτάγνε πολα ιδον δοκιμας (πρόπας) ερχίναναν-ατα πάντα με πολα φόβυς, κε ςχεδον πάντα τα αγρονομικα ςιμβυλας επίναν-ατα όχι όλια κε ςον κερόν-ατυν. Σα κολχόζια ατα τα μεθόδυς θα γίνυνταν με τέλιον ςινέςθιςιν κε με το πλιςιέςτερον τιν ςιμετοχιν τυ αγρονομυ. Πάι να ιπι αποτελέζματα αςα ιςτεροθεριζματ τα ςπορας ςα κολχόζια πρεπ να περμένομε κ'άλο καλίτερα ας εκίνα ντεπέρναν ι μονονικοκιρ.

Ο χλεπορόπον τι χορί, Βελίκιι, ςο Πελορέτςενςκι ραγιον, τι οκρυγυ Μαεκοπ, Ντύντνικ, επέρνεν αίκα εςοδίας: χιμονιάτικον τςαβταρ ανακατομένον με χιμονιάτικον βίκαν ντο τοπλαέφκετε για χορταρ εδίνεν 40-45 τςέντνερια καλον χορταρ (ίτε ος 20 τόνυς χλοραςέας για ςιλοςοβάνιαν). Το καλαμπυκ ντο εςπάρθεν ςατο το χοραφ το μοθόπορον εδύνεν έος 25 τόνυς χλοραςέας ςο εχτάριον.

Ι χλεποροπ τι χορι „Σεργιέβςκοε“ τι Μαεκόπςκι ραγιονι, αλέος κυλανέβνε τα ιςτεροθεριζματ τα ςπορας. Μίγμαν (ςμες) χιμονιάτικυ ςιταρι κε κριθαρι τον Μάιον τοπλαέφκετε για χορταρ ίτε ςίλος κε δι 40 τςέντνερα χορταρι ίτε ος 20 τόνυς χλοραςέας. Το ςπαρμένον ίςτερα καλαμπυκ προφταν να οριμαζ κε δι κάποτε παραπαν απο τρία τόνυς εφταζμένα κυθόρια.

Σο Λαπίνςκι ραγιον τιχένε αίκα τρόπυς για το πάρςιμον διπλις εςοδίας αςέναν χοραφ τον χρόνον.

Ιςτερα αςο χιμονιάτικον το κριθαρ το χοραφ αμέςος οργύτε κε φιτέφκετε με ανκυράκια αςα αργιζματάρια πιότιτας (πόζτνιε ςορτα).

Ιτε ίςτερα αςα *ερκιαντιάρια τα πιότιτας (ράνιε ςορτα) ςο χοραφ ςπέρκετε ςοργο για κεχριν πυ κυλανέφκυνταν ςιν αναφαγαν. Ι εςοδία τι χλοραςέας ςο ςοργο κάποτε εφταν ος 25 τόνυς ςο εχτάριον.*

Κε όχι μονάχον όπυ ίνε πλύςια τα χόματα κε μεγάλον ποςότιτα κατακαθίζματα επορύμε να πέρομε καλα εςοδίας ςα ιςτεροθεριζματ τα κυλτύρας.

Ο χλεπορόπον τι ςτανίτςας „Μαριάνοβςκαγια“ ςο οχρυγ τι Κυπανι, Παχνο, *ίςτερα αςο χιμονιάτικον το ςιταρ έςπιρεν καλαμπυκ, τι πιότιτας Αιβορι —Κινκ, κε επέρεν οριμαζμένα κυθύρια 3 τόνυς ςο εχτάριον.*

Ιπάρχι ολόεν ςιρα ιδίςεον χλεπορόπον για καλα αποτελέζματα ιςτςεροθεριζματ ςπορας καλαμπυκι, αςο οχρυγ τι Αρμαβιρι, μέρος τι όκρυγυ Κυπαν, αςο νότιον μερος τι Ντοςκόι, το διτικον μέρος τι Τερςκι οχρυγ.

Ολα ατα τα ιδίςις επικιρόνε όχι μονάχον τιν διvατὸτιταν διπλις εςοδίας ς' έναν χρόνον, αλα κε απςιλις εςοδίας απατα.

ΙΠΟΛΟΓΙΖΜΟΣ ΤΙ ΧΡΙΑΖΟΜΕΝΙΣ ΕΧΤΑΣΙΣ ΓΙΑ ΤΕΡΙΑΤΕΜΑΝ ΧΛΟΡΑΣΕΑΣ ΣΙΛΟΣΙ

Οταν καταςτρύτε το παραγογικον πλάνον για εκςαςφάλιςιν τι κολχοζι με το χριαζόμενον το ζαπας ςιλοςικις αναφαγας, πρεπ να πέρομε ος βάςιν τα παρακάτο παραδιγματατικα νόρμας εκςοδέματος τι ςιλοςι ςε 100 κιφάλια μεγάλα κερατοφόρα ζόα.

Για χιμονιάτικον τάγιζμαν—320 τόνυς (200ιμέρας), για το ανικςιατικο-θερινον ιμπςοτάγιζμαν (100 ιμέρας) —50 τόνυς κε για το θερινο—μοθοπορινον (65 ιμέρας) —32 τόνυς.

Με ταίκον ποςότιταν αναφαγας τα ζόα θα πέρνε τον χιμόναν απο 16 κιλα τιν ιμέραν ςο κιφαλ, τιν άνικςιν, το θέρος κε το μοθόπορον—ος ιμπςοτάγιζμαν απο 5 κιλα τιν ιμέραν.

Το όλον θα ιπι, ςε 100 κιφάλια μεγάλα κερατοφόρα ζόα το χρόνον θα χριάςκετε 402 τόνυς, ίτε απο 4 τόνυς ςο κιφαλ.

Ανάλογα με τον τρόπον ντο θα χριςιμοπια το κολχοζ για το πάρςιμον διπλις εςοδίας ςέναν χρόνον, το χριαζόμενον ι έχταςι για τιν αναφαγαν πα θαλάετε.

Με τον πρότον τρὸπον, οπόταν κε τα δίο εςοδίας πάνε για ςιλόςομαν, ςα νότια όκρυγα θα χριάςκετε

νάφίνομε για ςποραν φιτον πυ θα πάνε ςο ςίλος ος 8 γα: αίκον έχτασι χριάζετε ος αποτέλεζμαν αίκυ λογαριαζμυ: το γενικον το τοπλάεμαν χλοραςέας με δίο εςοδίας θα εν 55—60 τονυς: ος $10_0/^0$ ταφτινεθι τι εςοδίας ολιγοςτέδοματο για χάςιμον δάρυς όντες γίνετε ι ςιλοςοδάνια.

Το όλον αναφαγα ντο κυλανέφκετε για τα ζόα, εδγεν ος 50 τόνυς αςο εκτάριον, κε για τάτο το χριαζόμενον ι έχτασι για ςποραν εν ίςον με 8 γα.

Επιδι ι θρεφτικι ακςία τι ςιλοςικιςι αναφαγας απο χορταρ έχι διαφοραν αςο καλαμπυκ (ίτε ςοργο), ντο ετοπλαέφτεν ένταμαν με τα άορα (ντο κέφταςαν ακόμαν) κυθύρια, γιατατο πρεπ να εφτάματο ςιλόςομαν ςε διάφορα χτιςςόνας,κε να χριςιμοπιύματα ςε διάφορον κερον.

Το ςίλος αςο χιμονιάτικον το κοκιν , το τςαβταρ, το κριθαρ, πρεπ να κυλανέδοματο ςο ανικςιάτικον κε θερινον ιμπςοτάγιζμαν.

Το καλαμπυκένεν το ςίλος να κδλανέφκετε τον χιμόναν.

Γίνετε να προτίνομε κε άλο τρόπον χριςιμοπίιςις τι ςιλοςι απο διάφορα ανάλογα τι θρεφτικότιτας-ατυν ματεριάλια αναφαγας.

Ολιγότερον θρεφτικον ςίλος αςο χορταρ να δίγομε τα ςτιρα τα χτίνια κε ακόμαν τάλογα κε τα δύδια, όταν κ' έχνε δαρέα δυλίας.

Το καλαμπυκένεν, το δινατον ςίλος να δίγομε τάλμεγάδια τα χτίνια, τα κέντςικα, κε τα εργατικα ζόα ςον κερον τι αναδραζμυ τι εργαςίας.

Αφτο το δέφτερον ο τρόπος εν κιάλο ικονομικον κε δι κιάλο ιπςιλον ακςίαν ςιν αναφαγαν.

Αμα ςαίκον περίπτοςιν, το καθόριζμαν τι χριαζύμενις έχτασις ςποράς, θα απετι κι αλο ςίνθετα λογαριαζμυς, παρα με τον πρότον τρόπον τι χρισιμοπίισις, ςο οπίον ι ςιςχέτιςι (ςοτνοςςένιε) τι εςοδίας αςο χορταρ κε το καλαμπυκ, απαν αφκα εν αίκον, όπος ι ςιςχέτιςι ανάμεςα ςο ποςον τι ςιλος ντο χριάςςκετε τον χιμόναν κε ςον κερον τ'ιμπςοταγίζματος.

Επιδι τα παραγογικα πλάνα τι κολχοζι ςχιματίυνταν με το άμεςον τιν ςιμετοχιν (ςοοτνοςςένιε) τον αγρονόμον, καλίτερα να εφαρμόζομε το δέφτερον τον τρόπον τι κυλανέματος τι ςιλοςι.

Αν ςάτο κεκα, θα γίνετε κάπιον έλιπςι τι ςιλοςι αςο καλαμπυκ, γίνετε να ςιμπλιρόνοματο, με ςποραν καλαμπυκι για ςιλόςομαν ςε κανονικον προθεζμίαν (ςροκ) διλ· εντάμαν με τιν ςποραν για καρπον.

Αν το κολχοζ θα χριςιμοπια ςο ςίλος καλαμπυκ ιςτεροθεριζματ ςποράς, ατότε ι οργομένι έχταςι θα καθορίςςκετε αςιν μέςιν εςοδίαν τιςτεροθεριζματ τι καλαμπυκι, το οπίον για τα νότια οκρυγ επορυμε να πέρομε ςα 15 τόνυς. Εκι όπυ το ιςτεροθεριζματ ι κυλτύρα (ίτε ςοργο) κι θα προφταν να ςχιματιζ καρπον, ςαίκα ςποράς πρεπ να προςθέτομε κε τιν ςποραν τι καλαμπυκι ςε κανονικα προθεζμίας, για να έχομε ςο κολχοζ δινατον θρεφτικον ςιλοςι ζαπας. Σατο κεκα πρεπ να λογαριάζομε άναλογα με το ραιον το μεςέον τιν εςοδίαν απο 25 ος 50 τόνυς ςο εχτάριον.

ΣΙΜΠΕΡΑΖΜΑΝ

Το πάρςιμον διπλις εςοδίας αςέναν χοραφ τον χρόνον ςο κράινιμυν απεδίχτεν. Ατόρα επέμνεν ι δυλία ςα αγρο-πιραματ ικα ςταθμυς-με το πλέον τρανον ιποςτίρικςιν τι κολχοζίον-να εβρίκνε νέα φιτίας κατάλιλα για τα ιςτεροθεριζματ τα σπορας ςὅλια τἀγροτικα ραιόνια τι κραίν-εμυν. Το χρέος τι κολχοζίον εν να χριςιμοπιυν αφτο τον τρόπον τι εκςαςφάλιςις αναφαγας όςον επορυν φαρδέα.

Χορις αναφαγαν κι θα επορύμε να βάλομε ςιν ςτράταν τιν χτινοτροφίαν, κε χορις τιν χτινοτροφίαν κι θα επορύμε να χτίζομε ςταθερον νικοκιρίον.

Το ςιλόςομαν κε τα ιςτεροθεριζματ τα σπορας βοιθύνε-μας να λίνομε το ςοβαρον αφτο πρόβλιμαν. Μονάχον πρεπ να αφίνομε το κακον ςινίθιον να χτίζομε τιν χτινοτροφίαν μόνον με το «δορεαν» τιν αναφαγαν χορταρι αςα φιςικα λιβαδοτόπια, κε ας αςςιρ.

Ατο ι «δορεα» κοςτιζ κε ςο αγροτικον κε ςὅλον το λαικόν τιν ικονομίαν πολα ακριβα.

Τα κολχόζια πυ εκατατςάκοςαν, ντο επέραςεν τον κερόν-αθε, το μονονικοκίρικον το νικοκιρίον, πρεπ να κατατςακόνε κε όλια τα τρόπυς με τα οπία γίνετε ατο το νικοκιρίον, ντο επέμναν-εμας αςα χρόνια τι καπιταλιζμυ, αςα χρόνια οντες έτον αγας ο κυλάκον.

Το πάρςιμον αναφαγας πρεπ να περα ςο επαναςτατικον τιν ςτράταν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

ТІМІ 6 коп.

ЦЕНА 6 коп.